

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.837/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Dr. Dora Márta ügyvéd
cím2

A felperesi érdekelt: Leczki Szonja Viktória
cím1

A felperesi érdekelt törvényes képviselője: felperes1
cím1

Az alperes: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal Kecskeméti Járási Hivatala
cím3

Az alperes képviselője: Cseh Tamás hivatalvezető

A per tárgya: életkorhoz kötött kötelező védőoltást érintő ellenanyagszint mérésre kötelezéssel kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Szegedi Törvényszék 1.K.700.572/2024/27. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes (29. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesi érdekelt a egyéb1 tanulója, akinek az MMR revakcináció és dTap emlékeztető védőoltásait az oltási könyvben rögzítettek szerint 2023. október 4-én név1 orvos adta be Ausztriában. A védőoltásokra vonatkozó iskolai kampányoltás 2023. szeptember 11-től 2023. október 5-ig tartott, amely időszakban a felperesi érdekelt betegség miatt hiányzott az iskolából, név2 házi gyermekorvos kezelése alatt állt.

[2] Az alperes 2024. március 26-án meghozott, BK-05/NEO/00131-9/2024. számú határozatában a felperest, mint a felperesi érdekelt törvényes képviselőjét arra kötelezte, hogy a felperesi érdekelttel az MMR és dTap védőoltások hatékonyságának megállapítása céljából jelenjen meg vérvételen a Bács-Kiskun Vármegyei Oktatókórházban. Az ellenanyagszint mérésére vonatkozó kötelezettség teljesítésének időpontját 2024. április 15-én 9-10 óra, illetve 2024. április 18-án 15-16 óra között állapította meg. Indokolásában kifejtette, hogy az iskolai védőnő tájékoztatásából értesült arról, hogy a felperesi érdekelt az iskolai kampányoltás időszakában orvosi kezelés alatt állt, ugyanakkor a védőoltását 2023. október 4-én Ausztriában kapta meg. Az eljárás megindítását az indokolta, hogy a felperesi érdekelt a kampányoltás idején betegség miatt hiányzott az iskolából, a házi orvos igazolása szerint az oltás időpontjában nem mehetett közösségbe, ezért a védőoltást az iskolaorvostól nem kapta meg. Ugyanezen időszakban az oltás Ausztriában történő beadása és ennek érdekében a gyermek több száz kilométerre utaztatása indokolatlan. Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 57. § (1) - (2) bekezdése, az 58. § (9) bekezdése, a fertőző betegségek és járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) 5. § (1) bekezdése és 14. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a fenti körülményekre tekintettel a felperesi érdekeltnek ellenőrző vizsgálat céljából a megjelölt helyen és időben meg kell jelenni, a megjelenéséről pedig a felperes, mint törvényes képviselő köteles gondoskodni.

[3] Az alperes a 2024. április 23-án kelt, BK-05/NEO/0131-12/2024. számú határozatával (a továbbiakban: módosító határozat) az ellenanyagszint mérésére vonatkozó kötelezettséget 2024. május 21-én 9-11 óra, illetve 2024. május 22-én 15-16 óra közötti időpontra módosította.

A jogerős ítélet

[4] A felperes az alperes határozata és módosító határozata ellen közigazgatási pert indított, amely alapján indult közigazgatási pereket az elsőfokú bíróság egyesítette. A felperes keresetében az alperes módosított határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

[5] A bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában az ügy érdemében az Eütv. 58. § (9) bekezdését, az NM rendelet 5. § (9) bekezdését és 6. § (7) bekezdését felhívva, kifejtette, hogy a 11 éves korban esedékes védőoltásokat iskolai kampányoltás keretében kell beadni, ebben az esetben az iskolaorvos minősül oltóorvosnak. A közigazgatási iratokból megállapítható, hogy a felperes a gyermekével 2023. szeptember és október hónapban összesen öt alkalommal járt a házi gyermekorvosnál. A felperesi érdekelt 2023. szeptember 11. és október 5. között a házi gyermekorvos kezelése alatt állt, közösségbe nem mehetett. Az alperes helyesen azonosította gyanúra okot adó körülményként, hogy a felperes a felperesi érdekeltet több hétig tartó betegeskedése után olyan időpontban vitte Ausztriába a védőoltás beadása érdekében, amikor még a házi gyermekorvos igazolása szerint nem mehetett közösségbe és egyébként az oltást az iskolában a kampányoltás keretében is megkaphatta volna. Az alperes kellő körültekintéssel járt el, amikor Eütv. 58. § (9) bekezdésére és az NM rendelet 14. § (1) bekezdésére figyelemmel a felperest nem rögtön a kötelező védőoltás gyermeke részére történő beadatására, hanem arra kötelezte, hogy a vérvételen jelenjen meg a gyermekével annak kiderítése érdekében, hogy a kötelező védőoltást megkapta-e. Az alperes által elrendelt szerológiai vizsgálaton egyértelműen tisztázni lehet, hogy a felperesi érdekelt védettsége fennáll-e. Az elrendelt vizsgálattal és a kampányoltás indokoltságával összefüggésben hivatkozott még a Kúria Kfv.II.38.414/2019/10., Kfv.IV.37.409/2020/7. számú, valamint az Alkotmánybíróság 39/2007. (VI. 20.) AB és 3080/2019. (IV. 17.) AB határozataira.

[6] A felperesnek az alperesi érdekelt ügyféli minőségével kapcsolatban előterjesztett keresetével összefüggésben az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 10. § (1) bekezdését, 12. §-át, az Eütv. 3. § t) pontját és az NM rendelet 14. § (1) bekezdését felhívva kifejtette, hogy a törvényes képviselő kötelezettsége a kiskorú kötelező védőoltáson történő megjelenésének biztosítása, az eljárás során a felperes minősült ügyfélnek, ezért az alperes nem sértett eljárási szabályt, amikor a kiskorú gyermeket e körben nem tekintette ügyfélnek. A felperesnek az eljárás céljával és a hatáskör gyakorlásával összefüggő kereseti kifogásait egyaránt alaptalannak tartva az Eütv. 58. § (9) bekezdésére, az NM rendelet 3. § (1) bekezdésére, 14. § (1) - (2) bekezdésére, 16. § (1) bekezdés f) pontjára utalva, hangsúlyozta, hogy a járási hivatal rendeli el a védőoltásra kötelezett oltását, ha e kötelezettségének nem tesz eleget. A felperes köteles igazolni a védőoltás tényleges megtörténtét, illetve bejelenteni és hitelt érdemlően igazolni, ha a védőoltás alól a felperesi érdekelt végleges mentességet kapott. A fővárosi és megyei kormányhivatal, valamint a járási (fővárosi, kerületi) hivatal népegészségügyi feladatai ellátásáról, továbbá az egészségügyi államigazgatási szerv kijelöléséről szóló 385/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 7. § (1) bekezdése a Kormány egészségügyi szerveként a járási hivatalt jelöli ki. A kötelezés alapját képező Eütv. 58. § (1) - (2a), (3), (5) és (7) bekezdései az Eütv. III. Fejezet 6. pont „Járványügyi szabályok” címe alá tartoznak, amely a védőoltással kapcsolatos főbb rendelkezéseket tartalmazza, intézkedésre jogosultként pedig kifejezetten az egészségügyi államigazgatási szervet nevesíti. Ez alapján megállapítható, hogy az alperes a hatáskörében járt el. Amennyiben a jogalkotó a védőoltás hatékonyságának ellenőrzésével összefüggésben az országos tisztifőorvost kívánta volna hatáskörrel felruházni, arról külön rendelkezett volna.

[7] Az önrendelkezési joggal, a szabad orvosválasztással összefüggésben előadottakat szintén alaptalannak tartva kifejtette, hogy az Eütv. e jogokat korlátozhatja, jelen esetben az

Eütv. 8. § (1) bekezdés, 15. § (1) bekezdés és 58. § (9) bekezdés e jogokat áttöri. A szabad orvosválasztás korlátozhatóságával összefüggésben hivatkozott az Alkotmánybíróság 27/2021. (XI. 5.) AB és 3114/2022. (III. 23.) AB határozataira. Nem volt jogsértő a döntés határozat formában történő meghozatala sem, mert az a felperes számára kötelezettséget írt elő a szerológiai vizsgálaton a gyermekével együtt történő megjelenésre vonatkozóan. Alaptalannak tartotta a felperesnek a szerológiai vizsgálat bizonyításra alkalmatlanságát állító, valamint a szakértő szükségszerű alkalmazására és a szerológiai vizsgálat költségeire vonatkozó érvelését is. Megállapította, hogy az alperes a tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat helytállóan értékelte.

A felülvizsgálati kérelem

[8] A felperes a jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen az ítélet egészben, vagy részben történő hatályon kívül helyezését és szükség esetén az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős határozat szükség esetén közigazgatási cselekményre kiterjedő hatályon kívül helyezését és a közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[9] A befogadás körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira hivatkozott. Az Ákr. 123. §-át, a Kp. 20. § (6) bekezdését, 85. § (3) bekezdését és 89. §-át megjelölve, állította, hogy a II. rendű felperest (helyesen: felperesi érdekeltet) a megelőző eljárásban ügyfélként kellett volna kezelni, de az alperes részére egyetlen ügyféli jogot sem biztosított, amely az ügy lényegére kiható, semmisséget eredményező jogszabályszegés, ezért az alperes határozatának hatályon kívül helyezése és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezése indokolt. Az elsőfokú bíróság e jogszabályszegést nem küszöbölheti ki azzal, hogy e személyt perbe állítja és lehetőséget ad számára az álláspontja kifejtésére. Hivatkozott továbbá arra, hogy az alperes és a bíróság a felperest, az osztrák orvosok által ellátottakat, ezáltal az osztrák orvosokat egyenlő bánásmódot sértően diszkriminálta, amikor a hivatalos osztrák orvos bélyegzőjét, aláírását, az osztrák gyógyszerár névre szóló számláját nem fogadta el hiteles igazolásnak és elrendelte a vérszérum vizsgálatot. A fentiek miatt az alperes határozata negatív diszkrimináción alapul, az elsőfokú bíróság azonban erre nem reagált, illetve maga is diszkriminálta azt. Kifejtette, hogy az alperes kötelezése cél nélküli, illetve arra lehet következtetni, hogy a vizsgálat eredményétől függően annak célja az oltás ismételt felvételére való kötelezés lehetett. Az Eütv. azonban nem engedi az újraoltásra kötelezést a védettség kialakulásának esetleges elmaradása esetén, amelyre tekintettel alperes határozata törvénysértő célon alapul, ha pedig nem ez a célja, illetve cél nélküli, akkor alaptörvénysértő, mert az Alaptörvény nem engedi a cél nélküli kötelezést. A joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének a biztosítása érdekében szükséges a Kúria állásfoglalása, hogy az elsőfokú bíróságnak a Kp. 20. § (2) bekezdése alapján nem áll jogában olyan személyt perbe hívni, akit az alperes az eljárásban nem kezelt ügyfélként. A külföldön felvett oltásokat a Magyarországon felvett oltásokkal azonos mértékben kell elfogadni, továbbá szükséges annak pontos tisztázása, hogy a vérszérum vizsgálatot ki, milyen indokkal és céllal rendelhet el, mert a cél nélküli kötelezés alaptörvénysértő, jelen esetben viszont a vérszérum vizsgálat célja ismeretlen. Az ezzel kapcsolatban felmerült jogkérdés társadalmi jelentőségű, hiszen egy nemzetközi botrányt is megalapozó diszkrimináció történt, amikor az Európai Unióban praktizáló orvos által igazolt ellátást az alperes nem fogadta el.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[11] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[12] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[13] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságnak okát, azonban annak fennállását bizonyítani, és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. E rendelkezés alapján a felülvizsgálatot kérőnek annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy a hivatkozott ok(ok)ból miért tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését. Így kerülhet ugyanis abba a helyzetbe a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról hozandó döntése körében a kérelmező szempontjait értékelhesse. Ellenkező esetben a kérelmező szempontjainak figyelembevétele lehetetlen lenne, ami nyilvánvalóan nem volna összhangban a felülvizsgálati eljárás céljával, mert módot adna a jogerős határozat önkényes felülbírálatára (Kfv.V.37.035/2022/2., Kfv.V.37.065/2022/2., Kfv.VII.37.687/2023/4.).

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[15] A felperes a felülvizsgálati kérelmében lényegében azt sérelmezte, hogy az alperes a megelőző eljárásban az alperesi érdekeltet ügyfélként nem vonta be, amely mulasztás az Ákr. 123. § (1) bekezdés g) pontja alapján semmisséget eredményezett. Ennek következményét az elsőfokú bíróságnak a Kp. 85. § (3) bekezdése alapján hivatalból kellett volna levonnia, e mulasztást a Kp. 20. § (6) bekezdése alapján elrendelt perbeállítással nem pótolhatta. A Kúria hangsúlyozza, hogy az életkorhoz kötött, kiskorú gyermekek számára

kötelezően rendelt védőoltásokkal, az ezzel összefüggő rendelkezések betartására kötelezett személyekkel (ezáltal az ügyféli minőséggel) kapcsolatos kúriai gyakorlat egységes és kiforrott (Kfv.III.39.058/2012/9., Kfv.II.37.080/2016/9., Kfv.VI.37.116/2017/3., Kfv.II.37.374/2017/7., Kfv.VII.37.726/2023/5.), amelynek értelmében a kiskorú gyermeket érintő kampányoltással összefüggő előírások kötelezettjének a törvényes képviselő tekintendő.

[16] A felperes általában hivatkozott arra is, hogy a határozatban megjelölt cél (illetve annak hiánya) alaptörvénysértő, anélkül, hogy az Alaptörvény álláspontja szerint megsértett rendelkezését konkrétan megjelölte volna. Az életkorhoz kötött védőoltások kötelező jellegéből fakadó jogszabályi előírások és az Alaptörvényben biztosított alapjogok (többek között az emberi méltósághoz való jog, a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jog, a testi és lelki egészséghez való jog) kapcsolatát az Alkotmánybíróság több alkalommal vizsgálta, a Kúria pedig e határozatokban elfoglalt – alapjogsérelem hiányával összefüggő – jogi álláspontot követte (Kfv.III.37.962/2015/5., Kfv.VI.37.199/2016/13., Kfv.I.37.241/2024/7.). Az Alkotmánybíróság az elsőfokú bíróság ítéletében is felhívott határozataiban kialakított álláspontját legutóbb a 3331/2023. (VI. 21.) AB végzésében is fenntartotta.

[17] A felülvizsgálati kérelemben a felperessel és az osztrák orvosokkal szemben állított diszkrimináció valójában az e körben beszerzett bizonyítékok alperes és bíróság általi értékelését támadja annak felülmérlegelése érdekében. A felülvizsgálati eljárásban azonban az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok ismételt egybevetésére és értékelésére, a bíróság által megállapított tényállás és a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére – iratellenesség és kirívó okszerűtlenség hiányában – nincs lehetőség (Kfv.I.35.316/2021/2., Kfv.III.37.028/2022/2., Kfv.I.37.431/2022/3., Kfv.VII.37.037/2022/2., Kfv.I.37.761/2022/2., Kfv.V.37.686/2023/3.).

[18] A felperes a felülvizsgálati kérelmében nem jelölt meg olyan egymástól eltérő elsőfokú bírói ítéleteket sem, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat széttartó, vagy a jogegység megbomlásának a veszélye fenyegetne. Amíg alsóbb fokú bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, illetve hogyan kell alkalmazni, addig a joggyakorlat egységének biztosítása nem kívánja meg a Kúria iránymutatását. Ilyen esetben ugyanis azt az értelmezést kell bírói gyakorlatként elfogadni, amelyet az elsőfokon eljáró bíróság(ok) kialakítottak (Kfv.VII.37.127/2023/2., Kfv.VII.37.137/2023/2.).

[19] A felperes a felülvizsgálati kérelmében nem vetett fel olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel összefüggésben a bírói gyakorlat nem egységes, illetőleg nem tárt fel olyan körülményt sem, amely azonos jogszabályi környezet esetén az elsőfokú bíróság kúriai gyakorlatnak megfelelő jogértelmezése meghaladottságára utalna. Mindezek alapján a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján nem volt indokolt.

[20] A Kúria a Kp. 118. § a) pont ab) alpontja alapján a felvetett jogkérdés különleges súlyára alapítottnak a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló, új típusú ügyekben merül fel, a társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor, ha az az érintett jogalanyok széles körét érinti. A felperes a felülvizsgálati kérelmében e körben egy „nemzetközi botrányt is megalapozó diszkriminációra” hivatkozott, de nem fejtette ki, hogy miben látja konkrétan a felülvizsgálati kérelem befogadásának indokoltságát. Az életkorhoz kötött védőoltásokkal összefüggő kötelezettségek értékelésével összefüggésben a kúriai gyakorlat egységes, az életkorhoz kötött védőoltások típusára, beadására, oltóorvosra, oltásra kötelezésre és mentesítési eljárásra vonatkozó szabályozás a Kfv.I.37.241/2024/7. számú ítélet [22] bekezdésében kifejtettek

szerint az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 2. cikk (5) bekezdéséből, 4. cikk (2) bekezdés k) pontjából és 6. cikk a) pontjából következően tagállami feladat, az Európai Unió a közegészségügyhöz kapcsolódóan önálló jogalkotási hatáskörrel nem, csupán támogató, összehangoló, kiegészítő és koordináló hatáskörrel rendelkezik.

[21] A Kúria az oltáshoz kapcsolódó kötelezés tárgyában meghozott ügyekben már több alkalommal elvi élel is megfogalmazta, hogy kampányoltás esetén oltóorvosnak az iskolaorvos minősül (Kfv.II.38.414/2019/10., Kfv.IV.37.409/2020/7.). A Kúria a jelen üggyhöz hasonló ügyben az oltóorvosnak nem minősülő, Ausztriában praktizáló orvos által állítólag beadott oltás magyar jogszabályok szerinti megkérdőjelezését nem találta jogszabálysértőnek (Kfv.VII.37.726/2023/5.).

[22] A felperes a felülvizsgálati kérelmében e befogadási okhoz kapcsolódóan a fentiek alapján nem jelölt meg olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amelyről a Kúria még nem foglalt állást, illetve amely különleges súlya folytán a befogadást indokolná. A Kúriának arról sincs tudomása, hogy az ilyen típusú ügyek nagy számban fordulnának elő. Amennyiben a fél nem igazolja, hogy az egyedi ügyében felmerült probléma milyen okból és mennyiben érinti a társadalom széles körét, és nem támasztja alá, hogy a jogkérdés a saját ügyén túlmutat, továbbá arra sem hivatkozik, hogy nagy számban lennének folyamatban ügyek ugyanezen jogkérdésben, akkor egy általánosság szintjén megfogalmazott állítás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont szerinti befogadását (Kfv.V.35.068/2022/2., Kfv.V.35.309/2022/2.). A felperes nem hivatkozott olyan különleges körülményre sem, amely túlmutat az érintettek jogain és kötelezettségein, a felvetett jogkérdés csupán a tényállítása alapján nem minősül különleges súlyúnak. A fentiekre figyelemmel a befogadást a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja sem indokolta.

[23] A Kp. 118. § (1) bekezdés ad) alpont szerinti, a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. E hivatkozás esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése egyértelműen előírja, hogy a befogadási kérelmet indokolással kell alátámasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. Ezeknek az indokoknak a felülvizsgálati kérelemből történő kiválogatása a Kúriára nem hárítható át.

[24] A felperes a felülvizsgálati kérelmében lényegében valamennyi alponthoz kapcsolódó indokolását egybefüggően terjesztette elő, ezért az ad) alpont körében szintén a felperesi érdekelt megelőző eljárásban fennálló ügyféli minőségére, valamint a védőoltásra vonatkozó dokumentumok, mint bizonyítékok értékelésére vonatkozóan előadottakat kellett figyelembe venni. A Kúria mindezekkel összefüggésben egyrészt visszautal az aa) alponthoz kapcsolódóan kifejtettekre, másrészt kiemeli, hogy e befogadási ok körében nem elegendő az eljárási jogi sérelemre, illetve az eljárási szabályszegésre hivatkozni, a befogadás körében előadott indokolásnak olyan kétséget kell ébresztenie a felülvizsgálni kért jogerős határozat helytállósága tekintetében, hogy az további vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető (Kfv.I.35.472/2022/3., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.V.35.285/2023/2., Kfv.V.35.008/2024/2., Kfv. 35.129/2024/2.), a felperes felülvizsgálati kérelme azonban ennek nem felelt meg.

[25] A jogerős ítélet a kialakult és következetes kúriai gyakorlatnak eleget tett, az elsőfokú bíróság az indokolásában az irányadó kúriai és alkotmánybírósági határozatokat szerepeltette, az ügyben releváns tényállást megállapította és a bizonyítékok megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve való értékelését elvégezte. A fentiekre tekintettel a rendelkezésre álló bizonyítékok ismételt számbavételét, újraértékelését, ezáltal a jogerős ítélet felülmérlegelését kirívó iratellenesség vagy okszerűtlenség valószínűsítése hiányában semmi nem indokolta.

[26] A Kúria mindezek alapján megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának a feltételei nem állnak fenn, ezért annak befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[27] A felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására nem kerülhet sor, erre figyelemmel a Kúria a felperes azonnali jogvédelem tárgyában előterjesztett kérelmének elbírálását mellőzte.

A döntés elvi tartalma

[28] Eltérő alsóbb fokú bírósági gyakorlat bemutatása hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadása a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében nem indokolt, különösen, ha a jogerős ítélet a kialakult kúriai gyakorlatnak megfelel. A felvetett jogkérdés különleges súlyára, illetve társadalmi jelentőségére hivatkozás esetén a kérelem befogadásának akkor van helye, ha a Kúria annak értelmezéséről korábban még nem foglalt állást és a jogegység iránti igény túlmutat a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozaton. Az ügy érdemére is kiható eljárási szabályszegésre hivatkozó indokolásnak olyan kétséget kell ébresztenie a felülvizsgálni kért jogerős határozat helytállósága tekintetében, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető.

Záró rész

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[30] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. január 8.

Dr. Varga Zs. András s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

Dr. Remes Gábor s.k.
bíró

Dr. Varga Eszter s.k.
bíró